

дрость, святость и благость дѣйствовать за нашъ ползъ. Ако имамы такъвъ спаситель, не можемъ да погинемъ. Той може да спасе до единъ онези, които отиватъ при него.

—о—

Іисусъ е чловѣкъ.

Колкото е истинно че Іисусъ е Богъ, толкозъ е истинно че той е чловѣкъ. Богъ толкозъ вѣзлюби свѣтъ-тъ, щото прати единороднаго си Сына да го спасе. И Іисусъ ако и да е равенъ съ Бога, “умали себе си, понеже пріе образъ рабскій, и быде подобенъ на чловѣцы-тѣ, и показа ся съ образъ-тъ като чловѣкъ.”, Філ. 2; 7. Пророци-тѣ прѣдсказувахъ за него като “чловѣкъ печаленъ,” и той често наричаше себе си “сынъ чловѣческій.”, Мат. 8; 20:9;6. Той стана чловѣкъ за да съхрани законъ-тъ Божій, когото ный бѣхмы прѣстѣпили, и да претърпи наказаніе-то, за което ный бѣхмы заслужили. Понеже никой не може да види Бога, той живѣше помежду насъ като чловѣкъ, за да разумѣваме по добрѣ какъвъ е Богъ. Той рѣче, “Който мя е видѣлъ, видѣлъ е Отца.”, И той стана чловѣкъ за да страда, както ный страдамы, за да ся увѣримъ за негово то съчювствіе. Ный четемъ въ Свѣто-то Писаніе че, “Каквото самъ той пострада и пре-